

Pagbasa sa Lumang Tipan: Daniel 9:1-19 – Pagbasa sa Bagong Tipan: Tito 3:1-7

Masdan ang Hari

“Buhay sa Kaharian ng Diyos” # 7

Mateo 5:7

Sa simula pa lang, ipinahayag ng Diyos na ang mga maniniwala sa Kanya ay dapat maging katulad ng Kanyang Anak, si Jesucristo.

- Sa Roma 8:29 , isinulat ni Apostol Pablo, *“Sapagka't yaong mga nakilala Niya noon pa man,*

ay itinalaga rin Niya na maging katulad ng larawan ng Kanyang Anak.

- Sa Kanyang Sermon sa Bundok, inilarawan ni Jesus ang mga katangian ng Kanyang buhay. Kilala natin ang mga ito bilang “The Beatitudes” – mga saloobing ipinakita ni Jesus noong narito Siya sa lupa at mga ugali na ipapakita sa buhay ng mga tatanggap sa Kanya bilang kanilang Tagapagligtas.
- Ang mga saloobing iyon ay pagpapakumbaba, pagsisisi, kaamuan, espirituwal na pagkagutom, awa, kadalisayan, pakikipagpayapaan, pagtitiis sa pag-uusig.
- Dahil ang bawat kapurihan ay umaagos mula sa espirituwal na kapanahunan ng isa na nauna rito, tanging ang "gutom at uhaw" para sa katuwiran ay pinupuno ni Kristo ang makakaunawa sa awa na kanilang natanggap mula sa Diyos at, samakatuwid, ay maaaring maging maawain sa iba..

ESPIRITUWAL NA KATANGAHAN ANG TAWAG SA BAWAT NANINIWALA

- Nang tayo ay “ipinanganak na muli” sa espirituwal, ibinigay sa atin ng Diyos ang lahat ng kailangan natin para maging ganap na tapat na mga alagad ni Kristo. "***Ang banal na kapangyarihan ng Diyos ay ipinagkaloob sa atin ang lahat ng bagay na nauukol sa buhay at kabanalan, sa pamamagitan ng pagkakilala sa Kanya na tumawag sa atin.***" – 2 Pedro 1:3
- Responsibilidad ng bawat "ipinanganak na muli" na mananampalataya na "ilabas" ang ibinigay ng Diyos sa kanila - "***Ibigay ang buong pagsisikap, idagdag sa iyong pananampalataya ang kagalingan, kaalaman, pagpipigil, pagtitiis, kabanalan, kagandahang-loob sa kapatid, pag-ibig.***" – 2 Pedro 1:5-7
- Samakatuwid, ang diwa ng espirituwal na kapanahunan ay ang maging mabisang saksi para kay Kristo sa pamamagitan ng pagiging mabunga sa kaalaman ng Kanyang Salita.

SPIRITUAL MATURITY ANG LAYUNIN NG BAWAT PASTOR

- Ang mga pastor ay dapat "***Ihanda ang mga banal para sa gawain ng ministeryo, upang itayo ang katawan ni Cristo, hanggang sa makamit nating lahat ang pagkakaisa ng pananampalataya, at ng kaalaman sa Anak ng Diyos, sa isang may sapat na gulang, sa sukat na nauukol sa kapuspusan ni Kristo.***" – Efeso 4:11-13
- Ang mga pastor ay dapat "***Mag-aral upang ipakita ang iyong sarili na sinang-ayunan ng Diyos, isang manggagawa na hindi kailangang ikahiya, na matuwid na nagbabahagi ng salita ng katotohanan.***" – 2 Timoteo 2:15

- Ang mga pastor ay dapat *"Ipangaral ang salita; maging madali sa panahon, wala sa panahon;*

sawayin mo, sawayin mo, mangaral ka nang buong pagtitiis at doktrina." – 2 Timoteo 4:2

- Ang mga pastor ay dapat *"Paalalahanan at turuan ang bawat tao nang may buong karunungan, upang maiharap niya ang bawat tao, na ganap kay Cristo , upang sila ay maging may sapat na gulang sa kanilang pang-unawa sa kanilang kaligtasan at lubos na makatiyak sa kalooban ng Diyos para sa kanilang buhay."* Colosas 1:28-29 , 4:12
- Ang mga pastor ay dapat "gumawa ng mga alagad" – *"At ang mga bagay na iyong narinig sa akin sa gitna ng maraming saksi, ay iyong ipagkatiwala sa mga taong tapat, na makapagtuturo naman sa iba."* – 2 Timoteo 2:2

***"Ang Kristiyanismo na walang Discipleship
ay palaging Kristiyanismo na walang Kristo."
Dietrich Bonhoeffer***

ANG PAGLALAKBAY NI PASTOR WAYNE TUNGO SA ESPIRITUWAL NA KATANGAHAN

- Tinanggap niya si Kristo sa edad na siyam, at habang ang desisyong iyon ay nakumpirma nang maraming beses at sa maraming paraan sa paglipas ng mga taon, ito ay hinarap din dahil sa kanyang kakulangan ng espirituwal na paglago.
- Noong siya ay 24 taong gulang, hinamon siya ng isang lalaki na isuko ang kanyang buhay sa pagiging Panginoon ni Kristo. Sa parehong oras, apat na lalaki ang naglaan ng oras upang ipakita sa kanya kung paano maging mature sa kanyang pananampalataya sa pamamagitan ng araw-araw na oras sa panalangin at personal na pag-aaral ng Bibliya.
- Nang maglaon, tinawag siya ng Diyos na mag-aral sa Bible College upang maghanda para sa ministeryo, at mula noong araw na iyon, hinamon Niya ang lahat na gawin ang parehong desisyon na magpapabago ng buhay.
- Ang dahilan ng kanyang "matinding panawagan" para sa bawat mananampalataya na ganap na isuko ang kanilang buhay sa Panginoon ni Kristo ay dahil alam niya kung ano ang hindi niya nakuha sa unang 15 taon, kung ano ang halos mawala sa kanya dahil sa kanyang paghahangad ng mga makamundong layunin, at anong kagalakan at kagalakan. naghihintay ang mga

pagpapala sa mga handang gawin ang susunod na hakbang.

“Ang isang tao ay maaaring maligtas at hindi kailanman lumago sa espirituwal, ngunit sino ang magnanais na harapin si Jesucristo nang may ganoong uri ng pagkamakasarili?”

Binabalangkas ng mga “beatitudes” ang landas tungo sa espirituwal na kapanahunan.

- Ang pagiging **“dukha sa espiritu”** – ay ang pagkilala sa ating kawalan ng kakayahan na maglaan ng sarili nating daan patungo sa kaharian ng Diyos – na kailangan natin ng isang Tagapagligtas.
- Ang **“pagluksa”** – ay ang makita ang ating mga kasalanan mula sa pananaw ng Diyos at upang mapagtanto kung ano ang ipinagkait sa atin ng mga kasalanang iyon.
- Ang maging **“maamo”** – ay ang pagpapakumbaba sa ating sarili sa harap ng Diyos at mapagtanto, kung hindi dahil sa biyaya ng Diyos, hindi tayo kailanman pinahihintulutan sa kaharian ng Diyos.
- Ang **“gutom at uhaw sa katuwiran”** - ang katibayan na ginawa natin ang unang tatlong hakbang na iyon. Ibinibilang ng Diyos ang ating kasalanan kay Kristo at ang katuwiran ni Kristo sa atin. Dahil dalisay sa kasalanan, tinatanggap tayo sa presensya ng Diyos, at nais nating malaman ang higit pa.
- Ang katibayan na tayo ay puno ng katuwiran ni Kristo ay na tayo ay may parehong awa sa iba gaya ng Diyos sa atin.

1. Ang Konteksto ng Kapurihan -

Ang pangunahing layunin ni Jesus para sa sermon na ito ay turuan ang Kanyang mga disipulo na maging “mangingisda ng mga tao,” at para magawa iyon, **kailangan Niyang ihambing ang nabigong relihiyon ng Judaismo sa kaharian ng Diyos.**

- Ang Hudaismo ay batay sa panlabas na pagsunod ng isang tao sa mga batas na ibinigay ng Diyos sa mga Hudyo, gayundin sa 613 mga batas na idinagdag ng mga Pariseo. Ito ay mababaw na "mga gawa ng katuwiran sa sarili" upang maakit ang pansin sa kanilang sarili, at gawin silang magmukhang banal.
- **Ang bunga ng relihiyon** ay huwad na katuwiran na laging humahantong sa legalismo - pagsunod sa mga alituntunin nang walang tunay na relasyon.
- **Ang bunga ng imputed na katuwiran** ay tunay na katuwiran - ito ay ang panlabas na

pagpapahayag ng panloob na pagbabagong nagpapatunay sa relasyon ng isang tao sa Diyos.

2. Ang Nilalaman ng Kapurihan -

"Ang isang Kristiyano ay isang bagay bago siya GINAWA!" **Martin Lloyd Jones**

Ang salitang Griyego na isinalin bilang “awa” sa bersikulo 7 ay nangangahulugang higit pa sa kawalan ng parusa. **Ang awa ay pakikiramay sa pagkilos.**

- Nang makita kung paano ang nawawalang tao ay nahiwalay sa Diyos dahil sa kanyang mga kasalanan, sinabi ni Jesus na kinakailangan para sa Kanya na maging isang ***“maawaing mataas na saserdote,”*** at gawin ang kinakailangan upang magkasundo para sa mga kasalanan ng mga tao – Hebreo 2:17
- Ang kasamang salita para sa **“awa”** sa Griyegong edisyon ng Lumang Tipan ay **“chesed,”** na nangangahulugang **“maawa.”**
- Ang pinalawak na kahulugan ay kinabibilangan ng: **“Upang tulungan ang naghihirap; magbigay ng tulong sa kaawa-awa; upang iligtas ang mga miserable.”**
- Ang awa ay higit pa sa pakikiramay at higit pa sa pagpapatawad.
- Ang awa ay tumitingin sa kabila ng mga pagkakamali at kabiguan ng isang tao at ginagawa ang kinakailangan upang matugunan ang kanilang mga pangangailangan, anuman ang mga gastos.
- Ang mga mamamayan ng kaharian ng Diyos ay hindi kailanman mag-iisip na sila ay mas mahusay kaysa sa sinuman, ngunit sa halip ay handa silang yumuko at pagsilbihan ang lahat - lalo na ang mga hindi karapat-dapat dito.

Gamit ang bagong pagkaunawa ng “awa,” pag-isipan nating muli ang mga salita ni Pablo sa Efeso 2:1-4 tungkol sa ating sariling kaligtasan:

- Verse 1 – ***“At kayo ay Kanyang binuhay”*** – sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, tayo ay “ipinanganak na muli” sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu.

- Verse 1-3 - tayo ay ***"Patay sa mga pagsuway at kasalanan"*** dahil tayo ay katulad ng iba sa mundo, na tinutupad ang mga pagnanasa ng laman at ang pita ng pag-iisip - tayo ay likas na mga anak ng poot - ibig sabihin, tayo ay karapat-dapat ang galit ng Diyos.
- Verse 4 – ***"Ngunit ang Diyos, na sagana sa awa, dahil sa Kanyang dakilang pag-ibig na inibig Niya sa atin"*** – ang awa ng Diyos ang nag-udyok sa Kanya na patawarin tayo, tubusin, at iligtas tayo dahil sa Kanyang dakilang pagmamahal sa atin.
- **Samakatuwid, ang awa ng Diyos sa atin ay Kanyang minamahal na ipinahayag sa atin – ito ay Kanyang habag sa pagkilos .**

Mga Tanong:

- Ano ang nararapat sa atin mula sa Diyos, nakikita na tayo ay isinilang na may likas na kasalanan at na ipinahayag natin ang kalikasan ng kasalanan sa pamamagitan ng pagkakasala, maging sa ugali o pagkilos? _____
 - Sinabi ng Diyos na ang ***"kabayaran ng kasalanan ay kamatayan,"*** at sa kontekstong ito, ang kamatayan ay nangangahulugan ng walang hanggang pagkahiwalay sa Diyos.
- Ano ang ibinigay ng Diyos sa atin dahil sa Kanyang dakilang pagmamahal sa atin?

 - Noong araw na tayo ay naligtas, hindi natin natanggap ang nararapat sa atin, dahil sa Kanyang awa, ngunit natanggap natin ang hindi nararapat sa atin, dahil sa Kanyang biyaya.
- Ano ang nararapat sa atin sa susunod na magkasala tayo? _____
- Ano ang nakuha natin dahil sa Kanyang awa? _____
 - ***"Ang mga awa ng Panginoon ay hindi tayo nalilipol, sapagka't ang Kanyang mga habag ay hindi nagkukulang; sila'y bago tuwing umaga: dakila ang iyong katapatan."***
Panaghoy 3:22-23

Tayo ay **naligtas sa pamamagitan ng Kanyang biyaya, ngunit ito ay dahil sa Kanyang awa kaya tayo naliligtas ngayon at maliligtas bukas, at sa susunod na araw, hanggang tayo ay LIGTAS sa Kanyang presensya, magpakailanman!**

3. Ang Pag-uugali ng Kapurihan -

Marami ang ginawang isang makatao, katumbas na birtud – *“Kung ako ay maawain sa iba, sila ay magiging maawain sa akin.”* Gayunpaman, mayroong dalawang pangunahing problema sa pananaw na iyon:

- Ang awa ay ang di-nararapat na habag ng Diyos, o kung hindi, ito ay hindi awa. Ang awa ng Diyos ay hindi maaaring makuha, karapat-dapat, o karapat-dapat; ibinibigay dahil kailangan, hindi dahil nararapat.
- Si Jesus ang pinakamaawaing tao na nabuhay sa mundong ito, ngunit ang mga pinagpakitaan Niya ng lubos na awa ay yaong nang-insulto sa Kanya, dumura sa Kanyang mukha, sumpain Siya, tinutuya Siya, sumigaw para sa Kanyang kamatayan, at nanood. habang ipinako nila Siya sa krus.

Upang maging isang mamamayan sa kaharian ng Diyos, dapat kang tumanggap ng awa ng Diyos sa pamamagitan ng limang hakbang na ito:

- Ang pag-amin na ikaw ay isang makasalanan at nangangailangan ng isang Tagapagligtas.
- Pagsisi sa iyong mga kasalanan na may luha at dalamhati.
- Pagiging maamo at mapagkumbaba sa harap ng Diyos.
- Nagugutom at nauuhaw sa katuwiran ni Kristo.
- Napagtatanto, sa tuwing magkasala ka, binibigyan ka ng Diyos ng higit pa sa Kanyang awa.

Ang katibayan na nagawa na natin ang limang hakbang na iyon ay ang pagiging maawain natin sa mga hindi pa naglalakbay sa parehong landas, sa mga nasa pagkaalipin pa rin sa kanilang kasalanan.

- **Kung nariyan ang awa na iyon**, makatitiyak kang natanggap mo na si Jesu-Kristo bilang iyong Tagapagligtas at Panginoon, at ikaw ay isang Kristiyano.
- **Kung WALA ang awa na iyon**, maaaring tinanggap mo si Jesu-Kristo bilang iyong Tagapagligtas upang matamo ang kapatawaran ng Diyos sa iyong mga kasalanan, ngunit hindi mo isinuko ang iyong buhay sa Kanya bilang iyong Panginoon, na nagbibigay sa Kanya ng buong awtoridad sa iyong buhay.
- Marami na ang dumating sa puntong ito sa kanilang paglalakbay at tumalikod dahil iniisip nila

na napakalaki ng halaga ng pagsunod. *Sa ilang kadahilanan, tila nakakalimutan nila ang halaga ng pagsuway.*

- Hangga't hindi natin alisan ng laman ang ating sarili at hayaan ang Diyos na punuin tayo ng Kanyang sarili, hindi natin malalaman ang kagalakan ng ating kaligtasan o magkakaroon ng kakayahang maging maawain sa iba.